

Gemeente van J.C.

Niet zolang geleden kwam er een boek met de titel 'Eindelijk thuis'. Het gaat over het verhaal van 'De verloren zoon'. In de Hermitage in St. Petersburg hangt het schilderij dat Rembrandt daarover maakte en de schrijver heeft dat schilderij en paar weken bestudeerd. Een vader die wacht op zijn kind, je kunt je er heel veel bij voorstellen. Iedereen kent dat verhaal, het kan veel emoties bij je oproepen.

In datzelfde hoofdstuk van Lukas 15 gaat het ook over het verloren schaap, de herder mist dat dier en gaat het zoeken en de 99 andere laat hij achter. Het doet me denken aan de film Donkeyote die deze week in het Filmhuis in première ging: een man die een hechte vriendschap heeft met een ezel en daarmee een lange tocht maakt. Hij is ontzeten gehecht aan die ezel.

Tussen die twee gelijkenissen staat hier in Lukas 15 een heel sober verhaal, het gaat maar om drie verzen: de vrouw en de verloren penning. Een vrouw die een penning kwijt is, maar 'm weer vindt en dan zo blij is als een kind. Ze geeft een feest.

Hier wordt in beelden gesproken: De WAARDE van de penning (metafoor voor de mens) berust op het oordeel van de vrouw (metafoor voor God) de vrouw staat voor God, de penning voor de mens. De vrouw vindt de penning heel belangrijk. Alle accent valt op het niet vanzelfsprekende van Gods liefde. Het is een ondankbaar karwei: het hele huis doorploegen om... Daarom: dit zoeken verraadt een ongemotiveerde droefheid, het gaat maar om één penning!

Zeker als je leest dat daarna een feest wordt gegeven door de vrouw dat feest kost veel meer dan die verloren penning. Niet dat het muntje alleen zoveel waard was, hoogstens een paar kwartjes, maar het was één van de 10. Het geheel was niet meer gaaf, omdat dit muntje ontbrak Niet te vatten, toch?

Er is een hele zoektocht aan voorafgegaan. In alle hoeken en gaten wordt gezocht, met een kaars wordt bijgelicht. De vloer was gewoon van zand, dus het kon makkelijk verloren zijn gaan. Kostte tijd om het te vinden.

Drie keer gaat het om aken van het **VERLORENE**: een dier, een geldstuk, een mens. Maar ook 3 x gaat het over het **VINDEN**. Steeds loopt het aan het slot uit op vreugde; of het nu gaat om mens, dier of munt.

VINDEN...

Wij laten ons niet gemakkelijk vinden... Dikwijls zeggen we: 'geen belangstelling'. We laten ons niet vinden door de politiek. Achter je laptop kun je heel makkelijk de toets 'unsubscribe' invoeren... nee, dank u.. Lastig, al dat gedoe... een niet-bellen register helpt je daarbij, ze kunnen niet lastig meer worden. WE zijn soms zelfs bang voor een nieuwe vriendschap.

Mist God ons dan? Ja God mist u, mist mij Dat is niet een nuchtere constatering: ik mis die en die nog... Maar hij gaat overdadig, gepassioneerd zoeken, op een voor het verstand onredelijke manier. Al het andere blijft liggen omdat die ene penning kwijt is. Al het andere blijft liggen, ter wille van die penning die kwijt is..

Zo zegt Jezus, is God blij met ieder mens die zich tot Hem wendt, (er staat zondaar: (= von Gott getrennt) en dan roept Hij de engelen er gauw bij om met Hem blij te zijn. Dat is nog eens wat anders dan wat Harry Mulisch ons heeft geprobeerd wijs te maken. Hij schetst een uiterst chagrijnig beeld van de hemel.

Het is VROLIJK in de hemel ...

Ik ben blij wanneer er een kind gedoopt wordt, wanneer iemand belijdenis doet. Soms zit er iemand bij die helemaal niet christelijk is opgevoed maar langs een wonderlijke weg toch bij een kerk uitkwam. Dan zijn we dubbelblij! Onze blijheid weerspiegelt dan Gods blijheid.

Geloven is gevonden zijn. NIET: ons gevonden voelen. Je vertrouwt je radicaal toe aan Gods gebleken interesse in ons. Je bent gevonden! Het hangt niet van jouw gevoel af....

Hoe gaat dat in zijn werk? Dat zit ergens in de buurt van de Heilige Geest. Ik kan dat niet goed uitleggen, maar het lijkt erop dat ook de engelen God helpen. DE HG zoekt ons zodat wij gevonden worden.

Vreugde van het vinden is niet iets om in je eentje te beleven.

De vreugde wil gevierd worden!! Dat doen wij nu bij brood en wijn, wij willen net zoals die vrouw met haar burens vieren dat wij gevonden zijn.

Nu 2 x zeggen: 'God draagt het gezicht van een dansende, jubelende vrouw'.

Amen

even wachten...

en zachtjes spreek ik uit: 'Mag ik deze dans van u?'

Lukas 15: 8-10 NBV-vertaling

8. En als een vrouw tien drachmen heeft en er één verliest, steekt ze toch de lamp aan, veegt het hele huis schoon en zoekt ze alles af tot ze het muntstuk gevonden heeft? 9. En als ze het gevonden heeft, roept ze haar vriendinnen en burens bijeen en zegt: "Deel in mijn vreugde, want ik heb de drachme gevonden die ik kwijt was." 10. Zo, zeg ik u, heerst er ook vreugde onder de engelen over één zondaar die tot inkeer komt.